

Mál nr. 57/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu vegna líkamstjóns.****Gögn.**

Málskot, dags. 11.02.2019, ásamt fylgiskjöllum 1-6.

Bréf V, dags. 19.2.2019, ásamt fylgiskjöllum 7-11.

Málsatvik.

Hinn 27. september 2016 fór M, þá níu ára gamall, inn á byggingarsvæði í þeim tilgangi að sækja fótbolta. Á byggingarsvæðinu voru malarhrúgur sem stórgrýti hafði verið raðað ofan á og klifraði M upp á eina slíka til að litast um eftir boltanum. Rann stórgrýtið þá til undan honum og M rann með, með þeim afleiðingum að hann slasaðist á höfði, baki og fæti. Lögregla var kölluð til og M fluttur á slysadeild með sjúkrabifreið.

M telur að slysið megi rekja til sakar A, sem var verktaki á umræddu byggingarsvæði, og hafi þar með borið ábyrgð á aðbúnaði og öryggi þar. Skylda A í þessum efnum hafi verið sérlega rík þar eð vinnusvæðið var staðsett við grunnskóla og fótboltavöll og því hafi A borið að tryggja að börn kæmust ekki inn á svæðið, og að ekki stafaði slysaþætta af því. Þá gerir M athugasemdir við hvernig stórgrýti hafi verið raðað ofan á malarhrúgur og telur það hafa falið í sér brot gegn ákvæðum reglna nr. 547/1996 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarvinnustöðum. Eftir slysið hafi aðbúnaður á svæðinu verið bættur, en sett hafi verið grindverk við mark á fótboltasvæðinu til að varna því að boltar færu inn á vinnusvæðið.

Í bréfi V kemur fram að starfsmenn A hafi girt svæðið af með tveggja metra háum girðingum sem séu hæstu fánlegu vinnustaðagirðingar, auk þess sem skilti hafi verið hengd á girðingarnar en á þeim hafi komið fram að óviðkomandi væri bannaður aðgangur. Þá hafi starfsmenn A sérstaklega beðið húsvörð í grunnskólanum um að rætt yrði við nemendur um að þeir færu ekki inn á vinnusvæðið að sækja bolta. Því hafi A gripið til allra eðlilegra ráðstafana í því skyni að varna umferð um svæðið. Á þeim tíma er slysið varð hafi starfsmenn A verið að vinna að því að fylla upp í húsgrunn, og efni, þ.á.m. mól og grjóti, hafi verið sturtað í grunninn af vörubílspöllum og því ekki komið fyrir með neinum ákveðnum hætti. Um sé að ræða eðlilegt verklag við fyllingu á húsgrunni og í því geti ekki falist sök af hálfu A. Hvað varði ný grindverk bak við fótboltamark þá hafi sveitarfélagið komið þeim fyrir, en búið hafi verið að senda sveitarfélaginu ábendingu um að þess væri þörf.

Álit.

Svo skaðabótaábyrgð, og þar með bótaskylda úr umræddri ábyrgðartryggingu, sé til staðar þarf að sýna fram á saknæma háttsemi vátryggingartaka. Kemur þá til skoðunar hvort A hafi gripið til allra eðlilegra ráðstafana til að varna umferð barna og annarra um svæðið. Meðal gagna fyrir nefndinni er lögregluskýrsla dags. 28. september 2016 þar sem m.a. kemur fram að „svæðið er lokað með hárri girðingu og ekki að sjá að rof sé á henni.“ Ekki liggur annað fyrir í málinu en að M hafi klifrað yfir girðinguna, en af ljósmyndum og lýsingum verður ekki ráðið annað en að hún hafi verið heil og forsvaranleg. Af ljósmyndum, sem teknar voru daginn eftir atvikið og eru meðal gagna málsins, má einnig ráða að skilti, sem kváðu á um að óviðkomandi væri bannaður aðgangur, voru hengd á girðinguna. Verður því að telja að A hafi gripið til þeirra ráðstafana sem af sanngirni megi ætlast til, í því skyni að koma í veg fyrir umferð barna um vinnusvæðið. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að sérstakt gáleysi hafi falist í því hvernig mól og grjóti var komið fyrir á vinnusvæðinu, en ekki liggur annað fyrir en að um hefðbundið verklag hafi verið að ræða.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 9. apríl 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.